31983L0182

23.4.1983 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 105/59

# DIREKTIVA SVETA
## z dne 28. marca 1983
## o davčnih oprostitvah znotraj Skupnosti za določena prevozna sredstva, začasno uvožena iz ene države članice v drugo

(83/182/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 99 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije [1],

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta [2],

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora [3],

ker prosti pretok rezidentov Skupnosti znotraj Skupnosti ovirajo davčne ureditve, ki se uporabljajo za začasen uvoz nekaterih prevoznih sredstev za zasebno ali poslovno rabo;

ker je odprava ovir, ki izhajajo iz teh davčnih ureditev, še zlasti potrebna, če naj se vzpostavi gospodarski trg s podobnimi značilnostmi, kakor jih ima notranji trg;

ker je treba omogočiti, da se v določenih primerih jasno ugotovi, ali je oseba dejansko rezident dane države članice ali ne;

ker se zdi v prvi stopnji zaželeno omejiti področje uporabe te direktive o določenih prevoznih sredstvih na tista, ki so pridobljena ali uvožena v skladu s splošnimi pogoji obdavčenja, ki veljajo na notranjem trgu države članice,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

*Člen 1*

**Področje uporabe**

1. Države članice pod spodaj določenimi pogoji pri začasnem uvozu iz druge države članice oprostijo motorna cestna vozila (vključno z njihovimi prikolicami), počitniške prikolice, izletniške ladje, zasebne zrakoplove, kolesa, tricikle in jahalne konje:

— prometnega davka, trošarin in drugih davkov na potrošnjo,

— davkov, naštetih v priloženi Prilogi.

2. Oprostitve iz odstavka 1 se uporabljajo tudi za običajne rezervne dele, pribor in opremo, uvoženo s temi prevoznimi sredstvi.

3. Komercialna vozila so izvzeta iz oprostitev, navedenih v odstavku 1.

4. (a) Področje uporabe te direktive se ne razširja na začasen uvoz zasebnih vozil, počitniških prikolic, izletniških ladij, zasebnih zrakoplovov, koles in triciklov za zasebno rabo, ki niso bila pridobljena ali uvožena v skladu s splošnimi pogoji obdavčenja, veljavnimi na notranjem trgu države članice in/ali ki so zaradi svojega izvoza predmet katere koli oprostitve ali vračila prometnega davka, trošarine ali drugega davka na potrošnjo.

Za namene te direktive za prevozna sredstva, pridobljena pod pogoji, navedenimi v členu 15(10) Direktive 77/388/EGS [4], velja, da so izpolnila splošne pogoje veljavnega obdavčenja na notranjem trgu države članice; vendar lahko države članice štejejo, da prevozna sredstva, pridobljena pod pogoji iz tretje alinee navedene točke 10, niso izpolnila teh pogojev.

(b) Svet na predlog Komisije pred 31. decembrom 1985 soglasno sprejme pravila Skupnosti o dodelitvi oprostitev za prevozna sredstva iz prvega odstavka (a) zgoraj, ob upoštevanju potrebe, da se izogne dvojni obdavčitvi in potrebe po zagotovitvi običajne, polne obdavčitve prevoznih sredstev za zasebno rabo.

(1) UL C 267, 21.11.1975, str. 8.
(2) UL C 53, 8.3.1976, str. 37.
(3) UL C 131, 12.6.1976, str. 50.
(4) UL L 145, 13.6.1977, str. 1.

*Člen 2*

**Opredelitve**

V tej uredbe pomeni:

(a) „komercialno vozilo“ katero koli cestno vozilo, ki je po svoji zasnovi ali opremi primerno ali namenjeno, bodisi za plačilo ali ne, za prevoz:

— več kakor devet oseb, vključno z voznikom,

— blaga,

pa tudi katero koli cestno vozilo za posebno rabo razen za prevoz kot tak;

(b) „zasebno vozilo“ katero koli cestno vozilo, vključno z njegovo prikolico, če jo ima, razen vozil iz pododstavka (a);

(c) „poslovna raba“ prevoznega sredstva njegovo uporabo pri neposrednem izvajanju dejavnosti, ki se opravlja za plačilo ali finančni dobiček;

(d) „zasebna raba“ katero koli rabo razen poslovne.

*Člen 3*

**Začasen uvoz nekaterih prevoznih sredstev za zasebno rabo**

Če se zasebno vozilo, počitniška prikolica, izletniška ladja, zasebni zrakoplov, tricikel ali kolo uvozi začasno, je uvoženi artikel oproščen davkov, določenih v členu 1, za obdobje, neprekinjeno ali ne, največ šest mesecev v katerih koli 12 mesecih, če:

(a) ima posameznik, ki uvaža tako blago:

(aa) običajno prebivališče v državi članici, ki ni država članica začasnega uvoza;

(bb) uporablja to prevozno sredstvo za zasebno rabo;

(b) navedeno prevozno sredstvo v državi članici začasnega uvoza ni odtujeno ali dano v najem ali posojeno rezidentu te države. Vendar se lahko zasebna vozila, ki pripadajo podjetju, ki daje v najem avtomobile in ima sedež v Skupnosti, oddajo v nadaljnji najem nerezidentom z namenom ponovnega izvoza, če so v državi zaradi najemne pogodbe, ki se je končala v tej državi. V državo članico, kjer so bila prvotno najeta, jih lahko vrne uslužbenec podjetja, ki daje v najem avtomobile, tudi če je ta uslužbenec rezident države članice začasnega uvoza.

*Člen 4*

**Začasen uvoz zasebnih vozil za poslovno rabo**

1. Zasebno vozilo, začasno uvoženo za poslovno rabo, se oprosti davkov, določenih v členu 1, če:

(a) ima posameznik, ki uvaža zasebno vozilo:

(aa) običajno prebivališče v državi članici, ki ni država članica začasnega uvoza;

(bb) ne uporablja vozila v državi članici začasnega uvoza za prevoz potnikov ali za plačilo ali za kakršno koli materialno korist ali za industrijski in/ali komercialni prevoz blaga, bodisi za plačilo ali ne;

(b) zasebno vozilo v državi članici začasnega uvoza ni odtujeno ali dano v najem ali posojeno;

(c) je bilo zasebno vozilo pridobljeno ali uvoženo v skladu s splošnimi pogoji obdavčenja, ki veljajo na notranjem trgu države članice običajnega prebivališča uporabnika in zaradi izvoza ni predmet kakršne koli oprostitve ali vračila prometnega davka, trošarine ali drugega davka na potrošnjo.

Šteje se, da je ta pogoj izpolnjen, če ima zasebno vozilo standardne registrske tablice države članice registracije, pri čemer so izključene vse oblike začasnih tablic.

Vendar se v primeru, da so zasebna vozila registrirana v državi članici, kjer izdaja standardnih registrskih tablic ni pogojena z izpolnjevanjem splošnih pogojev obdavčenja, ki veljajo na notranjem trgu, od uporabnikov zahteva, da predložijo kakršenkoli ustrezen dokaz o plačilu davkov na potrošnjo.

2. Oprostitev, predvidena v odstavku 1, se uporablja za obdobje, neprekinjeno ali ne:

— sedmih mesecev v katerih koli 12-ih mesecih za zasebna

vozila, ki jih jeuvozil eden od trgovinskih posrednikov, navedenih v členu 3 Direktive 64/224/EGS [1],

— šest mesecev v katerih koli 12-ih mesecih v vseh drugih primerih.

*Člen 5*

**Posebni primeri začasnega uvoza zasebnih vozil**

1. Začasno uvožena zasebna vozila so oproščena davkov iz člena 1 v naslednjih primerih:

(a) če se zasebno vozilo, registrirano v državi običajnega prebivališča uporabnika, redno uporablja za vožnjo od njegovega prebivališča na delovno mesto v podjetju na ozemlju druge države članice in obratno. Oprostitve iz tega naslova niso časovno omejene;

(b) če študent uporablja zasebno vozilo, registrirano v državi članici svojega običajnega prebivališča, na ozemlju druge države članice, v kateri študent prebiva samo zaradi svojega študija.

2. Odobritev oprostitev iz odstavka 1 je podrejena edinemu pogoju izpolnitve določb člena 4(1)(a), (b) in (c).

*Člen 6*

**Oprostitev za začasen uvoz jahalnih konjev na jahalnih izletih**

Jahalni konji, začasno uvoženi v državo članico, so za tri mesece oproščeni davkov, določenih v členu 1, če:

(a) navedeni konji vstopijo na ozemlje države članice začasnega uvoza za namene in/ali med jahalnimi izleti s svojimi jezdeci. Države članice lahko izločijo iz te oprostitve uvoz konjev na prevoznih sredstvih, ki ga opravijo njihovi rezidenti;

(b) se oprostitev zahteva najpozneje v času vstopa na ozemlje države članice začasnega uvoza. Če se oprostitev zahteva pred začasnim uvozom, je lahko jezdec oproščen zahteve, da vstopi na ozemlje države članice začasnega uvoza na mejnem prehodu;

(c) navedeni konji niso dani v najem, posojeni ali odtujeni tretji stranki v državi članici začasnega uvoza ali uporabljeni za drugačne namene od izleta.

*Člen 7*

**Splošna pravila za določanje prebivališča**

1. V tej direktivi „običajno prebivališče“ pomeni kraj, kjer oseba navadno živi, to je vsaj 185 dni v vsakem koledarskem letu zaradi osebnih in poklicnih vezi ali v primeru osebe, ki nima poklicnih vezi, zaradi osebnih vezi, ki kažejo tesno povezavo med to osebo in krajem, kjer živi.

Vendar se za običajno prebivališče osebe, katere poklicne vezi so na drugem kraju kot njene osebne vezi in ki zato živi na različnih krajih v dveh ali več državah članicah, šteje kraj njenih osebnih vezi, če se ta oseba tja redno vrača. Za ta zadnji pogoj ni treba, da je izpolnjen, če oseba živi v državi članici, da bi opravila nalogo z določenim trajanjem. Obiskovanje univerze ali šole ne pomeni prenosa običajnega prebivališča.

2. Posamezniki dokažejo kraj svojega običajnega prebivališča na kakršen koli ustrezen način, kot je predložitev osebne izkaznice ali katerega koli drugega veljavnega dokumenta.

3. Če pristojni organi države članice uvoza dvomijo v veljavnost izjave glede običajnega prebivališča, dane v zvezi z odstavkom 2 ali za namen nekaterih specifičnih kontrol, lahko zahtevajo katero koli dodatno informacijo ali dokaz.

*Člen 8*

**Dodatna pravila za določanje prebivališča v primeru poslovne rabe zasebnega vozila**

V izjemnih primerih, ko kljub zagotovitvi dodatnih informacij iz člena 7(3) pristojnim organom države članice uvoza, ostajajo resni dvomi, se lahko začasen uvoz zasebnega vozila za poslovno rabo pogojuje s plačilom varščine.

Ko pa uporabnik vozila priskrbi dokaz, da je njegovo običajno prebivališče v drugi državi članici, mu organi države članice

[1] UL 56, 4.4.1964, str. 869/64.

začasnega uvoza vrnejo varščino v dveh mesecih po dnevu predložitve dokaza.

*Člen 9*

**Posebne ureditve**

1. Države članice lahko ohranijo in/ali uvedejo liberalnejše ureditve od predvidenih v tej direktivi. Zlasti lahko na zahtevo uvoznika dovolijo začasen uvoz za obdobje, daljše od navedenih v členih 3 in 4(2). V tem primeru lahko države članice uvedejo davke, navedene v Prilogi, za obdobja, ki presegajo navedena v tej direktivi. Države članice lahko tudi dovolijo, da se zasebna vozila, navedena v drugem stavku člena 3(b), dajo ponovno v najem rezidentu države članice uvoza z namenom ponovnega izvoza.

2. Države članice ne smejo v nobenem primeru na podlagi te direktive uporabiti davčnih oprostitev znotraj Skupnosti, ki so manj ugodne od tistih, ki bi jih odobrile v zvezi s prevoznim sredstvom s poreklom iz tretje države.

3. Kraljevina Danska ima pravico, da ohrani pravila, ki se uporabljajo v tej državi v zvezi z običajnim prebivališčem, po katerih se vsaka oseba, vključno s študentom v zvezi s primerom iz člena 5(1)(b), šteje, da ima običajno prebivališče v Danski, če živi tam eno leto ali 365 dni v obdobju 24 mesecev.

Da pa bi se izognili dvojnemu obdavčenju:

— je običajno prebivališče osebe, za katero zaradi uporabe teh pravil velja, da ima dve prebivališči, tisto, kjer živijo njegov zakonski partner in otroci,

— v podobnih primerih se Kraljevina Danska posvetuje z drugimi zadevnimi državami članicami, da bi se odločila, katero od obeh prebivališč naj bi se uporabilo za namene obdavčenja.

Pred iztekom obdobja treh let, Svet na podlagi poročila Komisije ponovno preuči odstopanja, zajeta v tem odstavku, in po potrebi na predlog Komisije sprejme ukrepe, ki temeljijo na členu 99 Pogodbe zaradi zagotovitve odprave odstopanj.

4. Države članice obvestijo Komisijo o ureditvah iz odstavka 1 hkrati z izpolnitvijo obveznosti, določenih v členu 10. Komisija pozneje te ureditve sporoči drugim državam članicam.

*Člen 10*

**Končne določbe**

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 1. januarja 1984. O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Kadar praktična uporaba te direktive povzroča težave, pristojni organi zadevnih držav članic sprejmejo potrebne sklepe po medsebojnem sporazumu, zlasti glede na konvencije in direktive Skupnosti o vzajemni pomoči.

3. Države članice poskrbijo, da pošljejo Komisiji besedila poznejših določb nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

4. Komisija vsaki dve leti po posvetovanju z državami članicami predloži Svetu in Evropskemu parlamentu poročilo o uporabi te direktive v državah članicah, s posebnim sklicevanjem na koncept „običajnega prebivališča“ in predlaga potrebne določbe Skupnosti, da bi omogočila vzpostavitev enotnega sistema v vseh državah članicah.

*Člen 11*

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 28. marca 1983

*Za Svet*

*Predsednik*

J. ERTL

*PRILOGA*

**Seznam davkov, navedenih v drugi alinei člena 1(1)**

BELGIJA

— Taxe de circulation sur les véhicules automobiles

(Arrêté royal du 23 novembre 1965 portant codification des dispositions légales relatives aux taxes assimilées aux impôts sur les revenus — Moniteur belge, 18. janvier 1966)

— Verkeersbelasting op de autovoertuigen

(Koninklijk Besluit van 23. november 1965 houdende codificatie van de wettelijke bepalingen betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen — Belgisch Staatsblad, 18. januari 1966)

DANSKA

— Vægtafgift af motorkøretøjer (Bekendtgørelse Nr 658 af 28. december 1977)

ZVEZNA REPUBLIKA NEMČIJA

— Kraftfahrzeugsteuer (Kraftfahrzeugsteuergesetz — 1979)

— Kraftfahrzeugsteuer (Durchführungsverordnung — 1979)

GRČIJA

— Τέλη κνκλοφοριας (2367/53 ως ιοχύει σήμερα)

FRANCIJA

— Taxe différentielle sur les véhicules à moteur

(Loi n° 77-1467 du 30. décembre 1977)

— Taxe sur les véhicules d'une puissance fiscale supérieure à 16 CV immatriculés dans la catégorie des voitures particulières

(Loi de finances 1979 — Article 1007 du code général des impôts)

IRSKA

— Motor vehicle excise duties

(Finance (Excise Duties) (Vehicles) Act 1952 as amended, and Section 94, Finance Act 1973 as amended)

ITALIJA

— Tassa sulla circolazione degli autoveicoli

(TU delle leggi sulle tasse automobilistiche approvato con DPR n. 39 del 5 febbraio 1953 e successive modificazioni)

LUKSEMBURG

— Taxe sur les véhicules automoteurs

Loi allemande du 23. mars 1935 (Kraftfahrzeugsteuergesetz) maintenue en vigueur par l'arrêté grand-ducal du 26. octobre 1944, modifiée par la loi du 4. août 1975 et les règlements grand-ducaux du 15 septembre 1975 et du 31 octobre 1975

NIZOZEMSKA

— Motorrijtuigenbelasting (wet op de motorrijtuigenbelasting 21. juli 1966, Stb 332 — wet van 18. decembre 1969/Stb 548)

ZDRUŽENO KRALJESTVO

— Vehicle excise duty (Vehicles (Excise) Act 1971)